

ผนวก ข.

พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๑
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติ

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ที่ในใต้ และ ในรัชกาลที่เจ็ด

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้แบ่งเป็นบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจัดตั้ง สภากิจการและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้มีชื่อว่า “พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๑ ในพระราชบัญญัตินี้

“รายการ” หมายความว่า เนื้อหาที่ผลิตขึ้นเพื่อเผยแพร่ทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
ที่มีไรโซมอ

“ผังรายการ” หมายความว่า ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับรายการทั้งหมดที่จะเผยแพร่ ช่วงเวลา
เผยแพร่ของแต่ละรายการ และประชาชนที่เกี่ยวเนื่องกับเนื้อหาของแต่ละรายการ

“ผู้ผลิตรายการ” หมายความว่า ผู้ผลิตรายการเพื่อการเผยแพร่ทางวิทยุกระจายเสียงและ
วิทยุโทรทัศน์

“ผู้ถือตราการอิสระ” หมายความว่า ผู้ผลิตรายการที่มีได้สังกัดหรือเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง
ของสถานีวิทยุหรือสถานีโทรทัศน์หรือบริษัทในเครือของสถานีวิทยุหรือสถานีโทรทัศน์แห่งใดหรือ
องค์การสื่อสารมวลชนใด และให้หมายความรวมถึงผู้ผลิตรายการอิสระที่ดำเนินกิจการไม่เต็มเวลาหรือ
ทางสลับกับเป็นผู้ผลิตรายการระดับชุมชนด้วย

“ผู้สนับสนุนองค์การ” หมายความว่า ผู้ให้การสนับสนุนทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือสิ่งอื่นใด
แก่องค์การเพื่อประโยชน์ขององค์การ

“เงินบำรุงองค์การ” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วย
สุราและกฎหมายว่าด้วยภาษีสถานที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ

“องค์กร” หมายความว่า องค์กรกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายของกิจการกระจายเสียงและ
แพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย

“กรรมการนโยบาย” หมายความว่า กรรมการนโยบายของกิจการกระจายเสียงและแพร่ภาพ
สาธารณะแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารของกิจการกระจายเสียงและแพร่
ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย

“กรรมการบริหาร” หมายความว่า กรรมการบริหารของกิจการกระจายเสียงและแพร่ภาพ
สาธารณะแห่งประเทศไทย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการของกิจการกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ
แห่งประเทศไทย

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๓
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๑

มาตรา ๔ ให้นำบทบัญญัติ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓ การจัดตั้งและเงินทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล เรียกโดยย่อว่า “ส.ส.ท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Thai Public Broadcasting Service” เรียกโดยย่อว่า “TPBS” นำหน้าที่เป็นองค์การสื่อสารมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ที่ไม่ใช่ว่าราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แต่ดำเนินการภายใต้ทุน บริพัทธ์สิน และรายได้ขององค์การ

มาตรา ๖ ให้องค์การมีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะจัดตั้งสำนักงานสาขาขึ้น ณ ที่อื่นได้ก็ได้

มาตรา ๗ ให้องค์การมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ที่จะสนับสนุนการพัฒนาสังคมที่มีคุณภาพและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทย โดยผ่านทาง บริการข่าวสารที่เที่ยงตรง รวด ฉับ สมดุล และรวดเร็วตรงต่อจรรยาบรรณ

(๒) ผลิตรายการทางด้านข่าวสาร สารประโยชน์ทางการศึกษา และสาระบันเทิง ที่มี สัดส่วนตัวอย่างเหมาะสมและมีคุณภาพสูง เน้นความหลากหลายในมิติต่าง ๆ โดยมุ่งดำเนินกิจการอย่างปราศจากอคติทางการเมืองผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ และยึดถือผลประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ

(๓) ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกเพื่อประโยชน์ ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นผ่านทาง การให้บริการข่าวสารและสารประโยชน์อื่น

(๔) ส่งเสริมเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารเพื่อสร้างสังคมประชาธิปไตยที่ประชาชนได้รับ ข่าวสารอย่างเท่าเทียมกัน

(๕) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อมในการกำหนดทิศทาง การให้บริการขององค์การเพื่อประโยชน์สาธารณะ

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๕
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๑

(๖) สนับสนุนกิจกรรมสาธารณประโยชน์

การสนับสนุนการตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้คำนึงถึงการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรมของประชาชน

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรดาคณะผู้ประศาสน์การตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓ ให้องค์การมีอำนาจหน้าที่หลัก ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานีวิจัยกระจายแสงและสถานีวิทยุโทรทรรศน์ หรือเผยแพร่รายการในระบอบคลื่นหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยมิเล็งเห็นแก่กำไร การรณรงค์ชุมชนพื้นที่ทั่วประเทศหรือให้มีสถานีวิจัยกระจายแสงและสถานีวิทยุโทรทรรศน์เพิ่มเติมเป็นกรณีจำเป็น ไม่เก็บค่าสมาชิกและไม่หารายได้จากกำไรของตน เว้นแต่เป็นการสนับสนุนจากผู้สนับสนุนองค์การ

(๒) ให้บริการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือบริการระบบเครือข่ายสารสนเทศอื่น หรือบริการอื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อการเผยแพร่รายการ

(๓) ให้การสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพและการสร้างสรรค์การผลิตรายการของผู้ผลิตรายการอิสระ

(๔) ร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคเอกชน ชุมชน หรือหน่วยงานต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ หรือสถานีวิทยุหรือสถานีโทรทัศน์นำลงองค์การสื่อสารสาธารณะของต่างประเทศ ในการผลิตรายการกันเป็นการส่งเสริมความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ หรือสร้างความร่วมมือทางวัฒนธรรมระหว่างกัน

(๕) กระทำภารกิจบรรดาที่เกี่ยวข้องกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จสามัคคีคุณประโยชน์ขององค์การ

มาตรา ๙ บุคคลจากอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘ ให้องค์การมีอำนาจทำการ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือกระทำการนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการขององค์การ

(๓) เข้าร่วมทุนกับ บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นทั้งในประเทศและต่าง ประเทศในกิจการที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ

(๔) เปิดรับค่าธรรมเนียม ค่าจ้าง ค่าบริการ หรือค่าตอบแทนอื่นใดในการให้บริการ

(๕) ด้านนิเวศอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การ

มาตรา ๑๑ กิจการขององค์การไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ซึ่งมี ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์การต้องได้รับประโยชน์โดยอเนกอนันต์ไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๑ พุณ ทรัพย์สิน และรายได้ขององค์การ ประกอบด้วย

- (๑) เงินบำรุงองค์การที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๒
- (๒) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา ๕๗ หรือตามกฎหมายอื่น
- (๓) พุณประโยชน์ที่รัฐถ่ายโอนให้เป็นการอุดหนุนตามมาตรา ๖๐
- (๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าบริการ หรือค่าตอบแทนอื่นใดในกรณีให้บริการ
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้รับจากผู้สนับสนุนองค์การ
- (๖) รายได้หรือการหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาขององค์การ
- (๗) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินขององค์การ

การรักษาเงินตาม (๕) ต้องไม่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดองค์การขาดความมั่นคงระบอบการดำเนินงาน หรือให้กระทำการต้นขาดหรือมั่งคั่งต่อวัตถุประสงค์ขององค์การ

รายได้ในการดำเนินกิจการขององค์การนอกจาก (๒) และ (๓) ต้องนำไปใช้ในการสนับสนุนพัฒนาศึกษาและให้โอกาสสร้างสรรค์แก่ผู้ผลิตรายการอิสระในอัตราที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ดังกล่าว

รายได้ขององค์การตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่วนเป็นรายได้ของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ ให้องค์การมีอำนาจจัดเก็บเงินบำรุงองค์การจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าของภาษีที่เก็บจากสุราและยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ และจัดสรรให้เป็นรายได้ขององค์การ โดยให้มีรายได้สูงสุดถึงงบประมาณและไม่เกินสองพันล้านบาท และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจในการปรับเพิ่มรายได้สูงสุดตามมาตรานี้ทุกสามปี เพื่อให้องค์การมีรายได้เพียงพอต่อการดำเนินการตาม

วัตถุประสงค์ โดยให้พิจารณาถึงอัตราเงินเฟ้อของปีที่ผ่านมาประกอบกับอาชญากรรมร้ายแรงขององค์กรที่เร่ร่อนมาลงโทษและผลการประเมินการดำเนินงานขององค์กรตามมาตรา ๕๑

รายได้ขององค์กรตามวรรคหนึ่งส่วนที่เกินจากรายได้สูงสุดที่กำหนดไว้ ให้องค์กรนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน.

การคำนวณเงินบำรุงองค์กรตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่ง หากมีผลของมาตรา ๖๒ ให้ปัดทิ้งมาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและสงวนเงินบำรุงองค์กร

(๑) ให้กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากรเป็นผู้เรียกเก็บเงินบำรุงองค์กรตามที่กำหนดไว้ในรายได้ขององค์กร โดยส่วนที่ไม่เกินจากรายได้สูงสุดที่กำหนดในมาตรา ๑๒ ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

(๒) เงินบำรุงองค์กร ให้ถือเป็นภาษี แต่ไม่ให้นำไปรวมคำนวณเป็นมูลค่าของภาษี

ในการนำส่งเงินบำรุงองค์กร ให้กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากรหักค่าใช้จ่ายไว้โดยอัตราตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด แต่ไม่เกินร้อยละหนึ่งมูลค่าของเงินบำรุงองค์กรที่เก็บได้

มาตรา ๑๔ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ มีหน้าที่ส่งเงินบำรุงองค์กรตามที่กำหนดตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือมีการชำระภาษีตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ได้รับการงดเว้น ยกเว้น ลดหย่อน หรือคืนภาษี ให้ได้รับการงดเว้น ยกเว้น ลดหย่อน หรือคืนเงินบำรุงองค์กรด้วย ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ส่งเงินบำรุงองค์กรไม่ส่งเงินบำรุงองค์กร หรือส่งภายหลังระยะเวลาที่กำหนดหรือส่งเงินบำรุงองค์กรไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่ง นอกจากจะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้เสียเงินเพิ่มโดยอัตราร้อยละหนึ่งมูลค่าต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่ส่งหรือส่งภายหลังระยะเวลาที่กำหนดหรือจำนวนที่ส่งขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันครบกำหนดจนถึงวันที่ส่งเงินบำรุงองค์กร แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนเงินบำรุงองค์กร และให้ถือว่าเงินเพิ่มที่คำนวณเงินบำรุงองค์กรด้วย

ในการคำนวณระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

หมวด ๒

การบริหารและการดำเนินกิจการ

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการนโยบาย

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการนโยบายองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยประธานกรรมการนโยบายคนหนึ่ง และกรรมการนโยบายอื่นอีกไม่เกิน ห้าสิบคน และแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และเป็นผู้ที่มีผลงาน หรือเคยปฏิบัติงานในสังกัดให้ทันถึงการเป็นผู้มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญ ดังต่อไปนี้

(๑) ด้านกิจการสื่อสารมวลชน จำนวนสองคน

(๒) ด้านการบริหารจัดการองค์กร จำนวนสามคน

(๓) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย การพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น การเรียนรู้และศึกษา การคุ้มครองและพัฒนาเด็ก เยาวชนหรือครอบครัว หรือการส่งเสริมดิจิทัล ผู้สืบทอดโอกาสทางสังคม จำนวนสี่คน

ให้ผู้มีอำนาจการสั่งในสถานการณ์ของคณะกรรมการนโยบาย

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการสรรหาและหนึ่งจำนวนสี่ห้าคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการนโยบาย ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

(๒) นายกสมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

(๓) นายกสภพพันธ์สมาคมวิชาชีพวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

(๔) ประธานสภาสถาบันนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย

(๕) ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน

(๖) ประธานสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค

(๗) ประธานสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชน ในพระบรมราชูปถัมภ์

(๘) ประธานสภาทนายความทั่วประเทศแห่งประเทศไทย

- (๙) นายกสภาทนายความ
(๑๐) ประธานสภาบันสิงคโปร์
(๑๑) ผู้จัดการกองทุนชาวมุสลิมแห่งประเทศไทย
(๑๒) อดีตนายกรัฐมนตรี
(๑๓) ปลัดกระทรวงการคลัง
(๑๔) ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
(๑๕) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) หรือ (๑๐) ไม่สามารถเข้าประชุมได้ ผู้ที่เข้าประชุมแทนต้องเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมของคณะกรรมการหรือสถาบันขององค์การนั้นให้เข้าประชุมแทน

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสรรหาครบตามที่กำหนดสามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ภายในเวลาสามสัปดาห์นับแต่เมื่อมีเหตุให้ทำการสรรหา ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาที่เหลืออยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบคน

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการนโยบาย

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการสรรหา

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความโปร่งใสและความเป็นธรรมในการสรรหา

ให้กองการเจ้าหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหา

มาตรา ๑๕ ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการนโยบายต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
(๓) สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ เป็นกลาง และสุจริต
(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

หน้า ๘

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

(๕) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันที่ได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๖) ไม่เคยถูกล้วงอก ปลดออก หรือให้ออกจากงาน หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติดังกล่าวอย่างร้ายแรงหรือถือว่าการทุจริตและประพฤติดังกล่าวในวงราชการ

(๗) ไม่เคยถูกล้วงอก ปลดออก หรือให้ออกจากงาน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่าการทุจริตและประพฤติดังกล่าวในกรณีปฏิบัติงาน

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมิทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

มาตรา ๒๖ ในการสรรหากรรมการนโยบาย ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ บกข.ยินยอมให้เสนอชื่อเข้ารับเลือก จำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการนโยบายที่จะได้รับแต่งตั้ง

เมื่อได้คัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการนโยบายครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกทั้งหมดประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการนโยบาย

ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งรายชื่อประธานกรรมการนโยบายและกรรมการนโยบายพร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติและการไม่มีลักษณะต้องห้ามตลอดจนความยินยอมมาเองบุคคลดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อบรรจุตั้งเป็นคณะกรรมการนโยบาย

ให้นายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อคณะกรรมการนโยบายในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๗ ในขณะดำรงตำแหน่ง กรรมการนโยบายต้อง

(๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เว้นแต่อาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดิน หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๓) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๔) ไม่เป็นหุ้นส่วน กรรมการ พนักงาน โอนหุ้นส่วนหรือบริษัทที่ประกอบกิจการ
วัตถุประสงค์อื่น เว้น วัตถุประสงค์ หรือกิจการ วัตถุประสงค์ หรือไม่หุ้นส่วนบริษัทที่ประกอบกิจการ
เป็นผู้ผลิตขายสารให้ของทำ

ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากภาคีสมาชิกเป็นกรรมการ โภคทรัพย์ใดมีลักษณะดังห้ามตาม
วรรคหนึ่งต้องลาออกจากการที่เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะดังห้ามตั้งแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว โภคทรัพย์ผู้ซึ่งมิได้
ลาออกภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้น ไม่เคยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ โภคทรัพย์ และให้
จัดเป็นกรรมการกรรมการ โภคทรัพย์ใหม่แทน

มาตรา ๒๒ ประธานกรรมการ โภคทรัพย์และกรรมการ โภคทรัพย์จะตั้งไม่เป็นหุ้นส่วนได้เสีย
ในกิจการที่กระทำกับองค์การ หรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการขององค์การ ทั้งนี้ ไม่ว่าโดย
ทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่การเข้าบริหารหรือเข้าร่วมดำเนินกิจการร่วมกับบุคคลอื่น
ตามที่คณะกรรมการ โภคทรัพย์อนุญาต

มาตรา ๒๓ กรรมการ โภคทรัพย์มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในการระงับวาระเมื่อครบกำหนดสองปี ให้กรรมการ โภคทรัพย์ออกจากตำแหน่งจำนวนสี่คนโดย
วิธีการจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยวิธีการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการ โภคทรัพย์ใหม่
ให้กรรมการ โภคทรัพย์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่า
กรรมการ โภคทรัพย์ซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการ โภคทรัพย์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ โภคทรัพย์พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘

(๔) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒

(๕) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการลดโทษ เว้นแต่คำใน
กรณีดังกล่าวไม่ถึงที่สุดหรือมีการลดโทษในความผิดอันได้กระทำให้โดยประมาท ความผิดลหุโทษ
หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๑๑
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๖

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่ผู้เป็นข้าราชการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้ปำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่วันตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการในวาระผู้ซึ่งตนแทน

ในระหว่างดำเนินการสรรหากรรมการในวาระตามวรรคสอง ให้กรรมการในวาระที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการนโยบายประกอบด้วยกรรมการนโยบายเท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีกรรมการนโยบายเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ประธานกรรมการนโยบายพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๕ ให้ที่ประชุมกรรมการนโยบายเลือกกรรมการนโยบายคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการนโยบายไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกรรมการนโยบายครบจำนวน จึงให้กรรมการนโยบายทั้งหมดเลือกผู้ที่จะทำหน้าที่ประธานกรรมการนโยบายต่อไป

มาตรา ๒๖ การประชุมคณะกรรมการนโยบายต้องมีกรรมการนโยบายมาประชุม ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการนโยบายไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการนโยบายเลือกกรรมการนโยบายคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

มาตรา ๒๗ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการนโยบายคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการนโยบายมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย โดยทั่วไปขององค์การ

(๒) คุ้มครองรักษาความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริหาร ผู้อำนวยการ และพนักงานให้ปลอดจากการแทรกแซงใด ๆ

(๓) ให้ความเห็นชอบแผนการบริหารกิจการ และแผนการจัดทำรายการของ องค์การ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘

(๔) ให้ความเห็นชอบภาคประชาคมของ องค์การ

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๑๓
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

กรรมการบริหาร ขึ้นตามวรรคหนึ่งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๓๑ เว้นแต่ในผู้มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญและมีผลงานปรากฏแก่สาธารณชนทางด้าน สื่อสารมวลชน การบริหารจัดการ สังคม วัฒนธรรม หรือนิติศาสตร์

กรรมการบริหารต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับองค์การหรือในกิจการที่เป็น การแข่งขันกับกิจการขององค์การ ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่กรรมการบริหารหรือเข้าร่วมดำเนินกิจการร่วมกับ บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการนโยบายหรือคณะกรรมการบริหาร แล้วแต่กรณี มอบหมาย

ในกรณีที่ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งให้กรรมการบริหารตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งด้วย ให้นำตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหาร ด้วย โดยอัตโนมัติ

ให้คณะกรรมการบริหารปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกรอบนโยบายที่คณะกรรมการนโยบาย กำหนด และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบดูแลการผลิตรายการหรือการสร้างสรรค์รายการขององค์การให้เป็นไปตาม นโยบายของคณะกรรมการนโยบาย

(๒) กำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์การให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบ กิจการองค์การในกรณีที่มีการร้องเรียนของประชาชน

(๓) จัดทำแผนการ บริหารกิจการและแผนการจัดทำรายการขององค์การเสนอต่อ คณะกรรมการนโยบายเพื่อให้ความเห็นชอบ

(๔) จัดทำแผนพัฒนาองค์กร แผนพัฒนาบุคลากร และแผนการเงินเสนอต่อ คณะกรรมการนโยบาย

(๕) จัดทำแผนแม่บทพัฒนาเครือข่าย

(๖) ประเมินคุณภาพของรายการที่มีการเผยแพร่

(๗) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการนโยบายมอบหมาย

มาตรา ๓๐ ให้ประธานกรรมการนโยบาย กรรมการนโยบาย คณะกรรมการบริหารขึ้นตาม มาตรา ๒๕ ได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๑๔
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

ส่วนที่ ๓
ผู้ชำนาญการ

มาตรา ๓๑ ให้ยังการ มีผู้อำนวยการคนหนึ่ง และรองผู้อำนวยการตามจำนวนที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

คณะกรรมการนโยบายเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการนโยบาย

ในกรณีที่ไม่มีผู้อำนวยการหรือผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้อำนวยการที่มีอาวุโสตามลำดับปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองผู้อำนวยการ ให้คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา ๓๒ ผู้ที่คณะกรรมการต้องเป็นผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติและคุณสมบัติของผู้อำนวยการนโยบาย และต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์วันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๓) มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการวิสาหกิจสาธารณะ กิจการวิสาหกิจเพื่อสังคม หรือการสื่อสารมวลชน
- (๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๘ (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘)
- (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (๖) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างขององค์กร หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับองค์กร
- (๗) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทบกับองค์กร หรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการขององค์กร ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ผ่านองค์กรเจ้าพนักงานหรือเข้าร่วมดำเนินกิจการร่วมกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการนโยบาย หรือคณะกรรมการบริหารมอบหมาย

ในการบริหารกิจการขององค์กร ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบคณะกรรมการนโยบาย
มาตรา ๓๓ การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งหรือการตั้งทำเป็นสัญญาจ้างตามบทบัญญัติของคณะกรรมการนโยบาย
กำหนด โดยประธานกรรมการนโยบายเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้าง

สัญญาจ้างตามวรรคหนึ่งยกเว้นกรณีที่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง เว้นไปการทำงาน
การประเมินผลงาน การคืนจากตำแหน่ง การเลิกจ้าง ค่าจ้าง และผลประโยชน์อื่นของผู้ดำรงการ

มาตรา ๓๔ ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายจะแต่งตั้งผู้ดำรง
ผู้ดำรงการจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ไม่เกินจำนวนที่
คณะกรรมการนโยบายกำหนด เพื่อช่วยเหลือผู้อำนวยการในการปฏิบัติหน้าที่ได้

การแต่งตั้งรองผู้อำนวยการให้ทำในสัญญาจ้างกับองค์กรตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ได้รับความ
ความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบาย โดยให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้าง

ให้นำความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง มาใช้บังคับกับสัญญาจ้างรองผู้อำนวยการโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการอยู่ในตำแหน่งตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน
สัญญาจ้าง ซึ่งต้องไม่เกินคราวละสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งซ้ำได้

มาตรา ๓๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน สัญญาจ้าง
ผู้ดำรงตำแหน่งและรองผู้ดำรงการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ลา
- (๒) อดกล
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๔ เว้นแต่กรณี
- (๔) ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน
- (๕) คณะกรรมการนโยบายมีมติให้ออกโดยด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของ

จำนวนคณะกรรมการนโยบายทั้งหมดในขณะนั้น มติให้ออกโดยนี้ต้องแสดงเหตุผลซึ่งอย่างน้อยต้อง
ประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และข้อสันนิษฐานการใช้ดุลพินิจ ทั้งนี้ เว้นแต่
กรณีของรองผู้อำนวยการ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ออกมติ โดยแสดงข้อเท็จจริงและให้เหตุผลของการ
ออกมติด้วย

- (๖) ถูกเลิกจ้างตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๑๖
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

มาตรา ๓๗ ค่าตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ ให้อำนาจในไปตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และภาระของงาน และเพื่อป้องกันข้อขัดแย้งกับอัตราค่าตอบแทนของผู้บริหารในตำแหน่งนี้ขณะเดียวกันเพื่อให้ได้เปรียบเกินของภาคเอกชน

มาตรา ๓๘ ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจ

(๑) ออกระเบียบในการบริหารกิจการขององค์การ รวมทั้งระเบียบและวิธีปฏิบัติงานของพนักงานหรือลูกจ้างขององค์การ ทั้งนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๒) ทำสัญญาจ้าง เด็กจ้าง เชื้อคน ถด หรือตัดเงินเช่ือนหรือค่าจ้าง ตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงานและลูกจ้างขององค์การตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

(๓) แต่งตั้งนายสถานีและคณะกรรมการบริหารสถานี

มาตรา ๓๙ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้เจรจาเองแก่การเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดกระทำการแทนก็ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

บัลลังก์ที่ผู้อำนวยการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบที่ออกตามมาตรา ๒๘ (๕) หรือมาตรา ๓๘ (๑) และ (๒) ส่วนไม่ผูกพันองค์การ เว้นแต่คณะกรรมการนโยบายหรือคณะกรรมการบริหาร มีมติแย้งกรณีจะได้ให้สัตยาบัน

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่ได้มีผู้กำกับการและรองผู้กำกับการพร้อมกัน ให้คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งกรรมการบริหารหรือพนักงานขององค์การคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ

ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งผู้กำกับการมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้กำกับการ

มาตรา ๔๑ ให้ประธานกรรมการนโยบาย กรรมการนโยบาย กรรมการบริหาร ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และพนักงานขององค์การ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ให้ประธานกรรมการนโยบาย กรรมการนโยบาย กรรมการบริหาร ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๑๘
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

(๑) ข่าวสาร ที่มีผลกระทบต่อสาธารณะที่เสนออย่างเที่ยงตรง รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์
ภาคด้าน และเป็นเรื่อง โอบอ้อมที่พบเห็นในช่วงที่มีผู้รักและรักฟังมาก

(๒) รายการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอภิปราย เสนอหรือแสดงความคิดเห็น
ต่อประเด็นที่สำคัญต่อสาธารณะซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่างกันในสังคม บนพื้นฐานของข้อมูลที่ถูกตั้ง
มีสมมูลของความคิดเห็นฝ่ายต่าง ๆ และมีกระบวนการหรืออย่างมีเหตุผล

(๓) รายการที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและรายการที่
ส่งเสริมการศึกษาในวิทยการสาขาต่าง ๆ และการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนอย่างเพลิดเพลิน โดยทำ
ถึงเวลาที่สะดวกต่อการรับชมและรับฟัง

(๔) รายการกีฬา นันทนาการ และรายการที่ส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๕) รายการที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ของความเป็นไทย ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและ
ความสามัคคีในสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้ผู้ถือโอกาสในสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือ
นำเสนอข้อมูลของตน

(๖) รายการบันเทิงที่สร้างสรรค์ ส่งเสริมคุณค่าที่ดีงามของสังคม หรือยกระดับสุนทรียภาพ
ของประชาชน

(๗) รายการที่เป็นการสนับสนุนผู้ผลิตรายการอิสระ ซึ่งต้องจัดสรรเวลาให้อย่างเพียงพอ

การจัดทำผังรายการในดุลยพินิจขององค์การ และต้องไม่มีลักษณะที่เลือกประโยชน์หรือตอบแทน
ในเชิงพาณิชย์

ผู้อำนวยการต้องจัดทำผังรายการเสนอต่อคณะกรรมการบริหารเพื่ออนุมัติทุกสามเดือน

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงผังรายการอย่างมีนัยสำคัญ ให้ผู้ดำเนินการจัดทำผังรายการที่มีการ
เปลี่ยนแปลงเสนอต่อคณะกรรมการบริหารเพื่ออนุมัติ

ในการจัดทำรายการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการนโยบายกำหนดมาตรการโดยรับฟัง
ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีบริการที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้กันพิจารณาสามารถเข้าถึงหรือ
ใช้ประโยชน์รายการในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ขององค์การได้

มาตรา ๔๔ ให้องค์การ จัดเก็บวัสดุที่เป็นรายการที่มีการเผยแพร่อันเป็นทรัพย์สินของ
ประชาชนเพื่อประโยชน์ในทางประวัติศาสตร์

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๑๘
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

ให้องค์การบริหารจัดการแก่ประชาชน ในการรับฟังและรับชมรายการ ซึ่งบันทึกใน วัสดุทางบรรณคดี
โดยเก็บค่าบริการได้

หมวด ๕

สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ และการรับเรื่องร้องเรียน

มาตรา ๔๕ เมื่อประโยชน์ในการพัฒนาการให้บริการและการผลิตรายการขององค์กรได้มี
คุณภาพสอดคล้องกับประโยชน์สาธารณะและสังคม และสะท้อนความต้องการของผู้ใช้บริการ รวมทั้ง
ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย ให้มีสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ
ซึ่งคณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าสิบคน ประกอบด้วยผู้แทนจากประชาชนในภูมิภาค
และกลุ่มต่างๆ กิจหลากหลาย และมีความสมดุล เพื่อรับฟังความคิดเห็นและคำแนะนำจากประชาชนใน
วงกว้างต่อการผลิตรายการขององค์กร โดยให้มีการประชุมอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

คณะกรรมการนโยบายอาจกำหนดให้มีสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการแยกย่อยตามภูมิภาคก็ได้
โดยคำนึงถึงความต้องการของภูมิภาคและความหลากหลายของสังคม

ให้คณะกรรมการบริหารดำเนินการรวบรวมความเห็นและคำแนะนำที่ได้รับจากสภาผู้ชมและผู้
ฟังรายการตามวรรคหนึ่ง แลส่งต่อคณะกรรมการนโยบายพร้อมทั้งเสนอแนวทางในการพัฒนาบริการ
และการผลิตรายการขององค์กร หรือการปรับปรุงแผนแม่บทการบริหารกิจการและรายการของ
องค์กรให้สอดคล้องกับทวิ เป็นจริงที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการนโยบายจัดให้มีคณะกรรมการรับและพิจารณาเรื่อง
ร้องเรียนจากประชาชนในกรณีที่อยู่อาศัย ผู้ผลิตรายการ หรือพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรกระทำ
การหรือผลิตรายการที่ขัดต่อข้อบังคับด้านจริยธรรมของวิชาชีพตามมาตรา ๔๒ ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการ
รับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนจากประชาชนต้องพิจารณา และตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าว
อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม

หน้า ๒๐

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

กระบวนพิจารณาของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งจะต้องครบถ้วนสมบูรณ์ถึงขั้นการแก้ไขหรือแก้ไขภายในกรณีที่มีการผิดรายการที่ขัดต่อโครงสร้างลำดับกิจกรรมของวิชาชีพ รวมทั้งมีวิธีการแก้ไขข้อหาที่เป็นเท็จ สิทธิการ โฉนดขัง และการขอยกเว้นกรณีที่เกิดความผิดพลาด

การร้องเรียนตามกระบวนพิจารณาตามมาตรา นี้ ไม่เป็นการผิดชอบสิทธิของประชาชนในการที่จะใช้ช่องทางอื่นตามกฎหมายเพื่อแก้ไขหรือเยียวยาต่อกรณีที่มีการร้องเรียนนี้.

มาตรา ๘๗ องค์การต้องจัดเก็บบันทึกต้นฉบับของทุกรายการเป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันนับแต่วันที่เผยแพร่การนี้

เมื่อรายการใดที่เป็นเหตุให้เกิดกรณีพิพาทหรือร้องเรียน ให้องค์การเก็บบันทึกต้นฉบับของรายการนั้นไว้จนกว่ากรณีนั้นจะได้มีการพิจารณาจนเสร็จสิ้น

หมวด ๖

การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผล

มาตรา ๘๘ ให้องค์การจัดทำบัญชีตามหลักการบัญชีสากลและตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกำหนด และต้องจัดทำให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีและ การพัสดุขององค์การ และให้รายงานผลการตรวจสอบต่อคณะกรรมการนโยบายอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้้องค์การแต่งตั้งพนักงานเพื่อทำหน้าที่ผู้ตรวจสอบภายใน โดยเฉพาะ และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการนโยบายตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

มาตรา ๘๙ ให้้องค์การจัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบแสดงฐานะทางการเงิน งบรายได้และค่าใช้จ่าย และงบกระแสเงินสด ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับวันสิ้นปีบัญชีถัดไป

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งตรวจสอบเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินนั้นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินขององค์การ ในรายงานผลการสอบบัญชีให้แสดงความคิดเห็นเห็นแก่ข้อเท็จจริงว่าค่าใช้จ่าย

ดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด คุ้มค่าและได้ผลตามเป้าหมายที่ยังได้ แล้วทำบันทึก รายงานผลการชดเชยเงินที่ลดคณะกรรมการนโยบาย

ให้คณะกรรมการนโยบายประสานงานกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับแผนการตรวจสอบการเงินและการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อนำไปดำเนินการลดทอนตามมาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดิน

มาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการดำเนินการขององค์การให้เกิดประสิทธิภาพ มีผลสัมฤทธิ์ สร้างความรับผิดชอบต่อสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขององค์การ ตลอดจนมีการติดตามความก้าวหน้าและการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โครงการ และแผนงานที่ได้จัดทำไว้ ให้คณะกรรมการนโยบายจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงาน ประจำปี โดยคณะกรรมการประเมินผลซึ่งมีบุคคลภายนอกองค์การ

การประเมินผลการดำเนินงานจะต้องแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏทั้งในด้านประสิทธิภาพ ในด้านประสิทธิภาพ ในด้านการพัฒนาองค์การ ในด้านการสนับสนุนจากประชาชน จำนวนและความพึงพอใจของผู้รับชมหรือรับฟังรายการ และในรายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการนโยบายจะได้ กำหนดเพิ่มเติมขึ้น

มาตรา ๕๑ กว้างปึกทุก ๆ สิบปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้องค์การเสนอให้มีการทบทวนที่บทย่อยรายได้และสัดส่วนของเงินบำรุงองค์การให้มีความเหมาะสมกับความจำเป็นในการดำเนินการกิจการขององค์การ ทบทวนถึงความเหมาะสมในการให้องค์การนำส่งเงินสะสมส่วนที่เกินจากความจำเป็นกลับคืนเพื่อเป็นรายได้แผ่นดินหรือจัดสรรคืนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม และทบทวนการสร้างและส่งเสริมการศึกษาระดับสูงจากประชาชนผ่านการดำเนินการกิจการขององค์การ รวมทั้งเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๑

การตรวจสอบและควบคุม

มาตรา ๕๒ เพื่อเป็นการตรวจสอบและควบคุมให้ผู้ชมและผู้ฟังรายการได้รับบริการที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ คณะบุคคลจึงกำหนดเป็นกลางขององค์การ ให้องค์การทำรายงานผลการ

หน้า ๒๒

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

๑. ภู่วิจิตานต. จะจำใจเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน และให้แยกบทบรรเลงสาธารณชนด้วย

รายงานสามารถรทหนึ่งอย่างรัชชต้องกล่าวถึง

(๑) ผลงานขององค์การในปี ที่ผ่านมาเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

(๒) โครงการ แผนงาน และแผนงบประมาณสำหรับปีถัดไป

(๓) ฝั่งรายการในปีที่ผ่านมา และแผนการที่จะเปลี่ยนแปลงฝั่งรายการสำหรับปีถัดไป

(๔) งบการเงินและรายงานของผู้สอบบัญชี รายงานการตรวจสอบภายในและรายงานของ

คณะกรรมการประเมินผล

(๕) ข้อมูลนิติบุคคลที่องค์การเป็นเจ้าของหรือถือหุ้นโดยตรงหรือโดยอ้อมและข้อมูลของ

บุคคลที่องค์การเข้าร่วมกิจการหรือร่วมลงทุน

(๖) รายการที่องค์การให้การสนับสนุนการผลิตแก่ผู้ผลิตรายการอิสระ วิจัยว่าจ้างการผลิตรายการ พร้อมชื่อของผู้ผลิตรายการเหล่านั้น และรายละเอียดในการเผยแพร่รายการที่สนับสนุน

(๗) ความคิดเห็นที่ได้รับจากสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการสามมาตรา ๔๕ และจากประชาชนทั่วไปและการรับปรุงที่ดำเนินการตามความคิดเห็นที่ได้รับ

(๘) ข้อมูลร้องเรียนจากผู้ชมและผู้ฟังรายการ และผลและวิธีการการแก้ไข

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๑ ผู้มีหน้าที่ส่งเงินบำรุงองค์การผู้ใดไม่ส่งเงินบำรุงองค์การ หรือส่งเงินบำรุงองค์การไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่ส่งส่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าถึงยี่สิบเท่าของเงินบำรุงองค์การที่จะต้องนำส่ง หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ในกรณีผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นอันยอมจำใจ

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๒๓
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

มาตรา ๕๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผิดกรมสรรพสามิตหรือผู้ได้รับ
มอบหมายจากกรมสรรพสามิตมีอำนาจพิจารณาแก้ไขได้

มาตรา ๕๖ การกระทำใด ๆ ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะ
ทางตรงหรือทางอ้อมอันมีลักษณะเป็นการขัดขวางหรือกีดขวางหรือกีดขวางให้เผยแพร่ข่าวสารที่ใดหรือ
อันขัดขวางวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑ หรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙ หรือ
ขัดแย้งกับด้านจริยธรรมของวิชาชีพที่ได้จัดทำขึ้นตามมาตรา ๘๒ ให้ถือเป็นการจงใจใช้อำนาจหน้าที่
โดยมิชอบและไม่ผิดบังคับใช้ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนวยการในหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ
คลื่นความถี่ และภาระผูกพัน ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเกี่ยวกับ การดำเนินงาน สถานี
วิทยุโทรทัศน์กระจายเสียง ยู เอช เอฟ และของสำนักงานบริหารกิจการสถานีวิทยุโทรทัศน์กระจายเสียง ยู เอช เอฟ
เฉพาะกิจ (หน่วยปฏิบัติการรูปเฉพาะพิเศษ) ซึ่งอยู่ในความดูแลของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและ
กรมประชาสัมพันธ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นขององค์การ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงข้อได้แก้อ้าง
หรือข้อพิพาทบรรดาที่มีอยู่หรือที่อาจจะมีขึ้นระหว่างสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกับบริษัท
ไอทีวี จำกัด (มหาชน) หรือบุคคลอื่นใดอันเนื่องมาจากหรือเพราะเหตุแห่งสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการ
สถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ และระหว่างสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกับบริษัทสยาม
อินโฟเทคนเมนท์ จำกัด ฉบับลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการในชั้น
อนุญาโตตุลาการหรือชั้นศาล แต่ให้องค์การสนับสนุนค่าใช้จ่ายอันเนื่องจากการดำเนินการเกี่ยวกับ
ข้อโต้แย้งหรือข้อพิพาทดังกล่าวให้แก่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรี
กำหนด

มาตรา ๕๘ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวนไม่เกินห้าคน
เพื่อปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ โดยายตามการชี้แจงตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมี
คณะกรรมการโดยายตามพระราชบัญญัตินี้ และมีให้นามมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับ

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๘ ก

หน้า ๒๔
ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ มกราคม ๒๕๕๕

ให้คณะกรรมการที่ปรึกษาทำหน้าที่คณะกรรมการนโยบายสามพรรคหนึ่งแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ผู้ดำเนินการไป พิจารณาก่อนจนกว่าจะมีผู้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ และมีให้น้ำมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับ

ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่หน่วยงานธุรการของคณะกรรมการตามพรรคหนึ่ง และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ประธานกรรมการมอบหมายไปจนกว่าคณะกรรมการตามพรรคหนึ่งเห็นว่าการสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๕๕ ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการสรรหาคณะกรรมการนโยบายภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการสรรหา และให้คณะกรรมการนโยบายสรรหาผู้อำนวยการโดยยึดกว้างจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

การสรรหาผู้อำนวยการสามพรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการนโยบายได้รับการแต่งตั้ง

มาตรา ๖๑ ให้รัฐบาลจัดสรรทุนประเดิมให้แก่องค์การสามจำนวนไม่เกินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒

มาตรา ๖๕ ในระหว่างที่ังไม่มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้องค์การฯ ใช้คลื่นความถี่ตามที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๕๗ และได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ใหญ่ ลักษณ์ จักรน.ศิริธรรม
รองนายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๗ ก

หน้า ๒๕
ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ มกราคม ๒๕๕๑

หมายเหตุ - เหตุผลในบทประณามให้ระงับคดีอุกฉกรรจ์บ้างนี้ คือ โฉนดที่ดินที่โอนกรรมสิทธิ์ให้บุคคลอื่นแล้วแต่ยังไม่โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้น ซึ่งที่กล่าวถึงนี้เป็นผู้นำในการผลิตและสร้างสรรคร์วาทกรรม คำว่าสารคุณภาพสูงที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนและสังคม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้ข้อมูลที่ถูกตั้งข้อสงสัยและตรวจสอบและมุ่งยกระดับการเรียนรู้ของประชาชนทุกภาคส่วน ให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก รวมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและประเทศ และสร้างความยั่งยืนให้แก่ความเป็นพลเมืองและสังคมส่วนรวมผ่านทางบริการข่าวสารและสาระความรู้ นอกจากนี้เพื่อให้องค์การเป็นผู้นำความรู้ในทางวิทยาศาสตร์ วิชาการธรรมชาติและประเพณี และวัฒนธรรมด้านสังคมของชาติที่ส่งเสริมให้คนไทยในชาติมีความเป็นหนึ่งใจเดียวกัน และเกิดความรักชาติ ภูมิใจในชาติ วัฒนธรรม และท้องถิ่นของตนเอง และกระตุ้นและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การผลิตผลงานของผู้ผลิตทางธุรกิจจะ จึงจำเป็นสิ่งจรรยาบรรณวิชาชีพผู้ดำเนิน

ศูนย์วิจัยเอแบค วิทยาลัยอาชีวศึกษา
เสนอผลสำรวจภาคสนาม

เรื่อง

-ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์สาธารณะ-
กรณีศึกษาประชาชนอายุ 18-60 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร

มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.) ร่วมกับ ศูนย์วิจัยเอแบค วิทยาลัยอาชีวศึกษา โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) เปิดเผยผลสำรวจเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์สาธารณะ : กรณีศึกษาประชาชนอายุ 18-60 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนอายุ 18-60 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,207 ตัวอย่าง ซึ่งดำเนินการสำรวจในระหว่างวันที่ 27-29 มีนาคม 2550 ประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการสำรวจในครั้งนี้ มีดังนี้

จากการสอบถามเกี่ยวกับประเภทของรายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างสนใจติดตามชมใน 10 อันดับแรก มีดังนี้ 1) ข่าวประจำวัน (ร้อยละ 82.1) 2) ละคร (ร้อยละ 51.6) 3) ดลก (ร้อยละ 35.6) 4) เพลง / มิวสิควีดีโอ (ร้อยละ 33.2) 5) สารคดีท่องเที่ยว (ร้อยละ 32.0) 6) ข่าวตารา / ทันเทิง (ร้อยละ 30.4) 7) ไร่ไรตี้ / ทอล์คโชว์ (ร้อยละ 29.2) 8) กีฬา (ร้อยละ 28.2) 9) เกมโชว์ (ร้อยละ 27.3) และ 10) สันทนาการ / วิจารณ์สถานการณ์ปัจจุบัน (ร้อยละ 20.7)

เกี่ยวกับความพอใจของข่าวสารทางโทรทัศน์ที่มีอยู่ในขณะนี้ ผลสำรวจในประเด็นต่าง ๆ มีดังนี้ 1) ให้ความบันเทิง พบว่า ร้อยละ 76.1 ระบุเพียงพอ อีกร้อยละ 13.4 ระบุไม่เพียงพอ และที่เหลือร้อยละ 10.5 ไม่แน่ใจ 2) ให้สาระความรู้ที่เป็นประโยชน์ พบว่า ร้อยละ 56.0 ระบุเพียงพอ อีกร้อยละ 33.3 ระบุไม่เพียงพอ และที่เหลือร้อยละ 10.6 ไม่แน่ใจ 3) ให้ข่าวสารอย่างรอบด้านเมื่อเกิดความขัดแย้งทางการเมือง พบว่า ร้อยละ 43.2 ระบุเพียงพอ อีกร้อยละ 39.8 ระบุไม่เพียงพอ และที่เหลือร้อยละ 17.0 ไม่แน่ใจ 4) เปิดโอกาสให้ถกเถียงกันอย่างรอบด้านในประเด็นขัดแย้งทางสังคมที่สำคัญ พบว่า ร้อยละ 30.8 ระบุเพียงพอ อีกร้อยละ 47.6 ระบุไม่เพียงพอ และที่เหลือร้อยละ 21.6 ไม่แน่ใจ 5) ให้ข่าวสารอย่างรวดเร็วทันเหตุการณ์เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยธรรมชาติ พบว่า ร้อยละ 56.5 ระบุเพียงพอ อีกร้อยละ 33.4 ระบุไม่เพียงพอ และที่เหลือร้อยละ 11.1 ไม่แน่ใจ และ 6) เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางต่าง ๆ พบว่า ร้อยละ 39.8 ระบุเพียงพอ อีกร้อยละ 45.8 ระบุไม่เพียงพอ และที่เหลือร้อยละ 14.4 ไม่แน่ใจ

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างถึงความมั่นใจที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ที่มีอยู่ในขณะนี้ ผลสำรวจในประเด็นต่างๆ มีดังนี้ 1) โทรทัศน์ขณะนี้ “ไม่ถูกแทรกแซง” จากอิทธิพลผลประโยชน์ทางธุรกิจ พบว่า ร้อยละ 12.7 ระบุมั่นใจ อีกร้อยละ 64.6 ระบุนั่นใจ และที่เหลือร้อยละ 22.8 ไม่แน่ใจ 2) โทรทัศน์ขณะนี้ “ไม่ถูกแทรกแซง” จากอิทธิพลของนักการเมือง พบว่า ร้อยละ 12.5 ระบุมั่นใจ อีกร้อยละ 64.1 ระบุนั่นใจ และที่เหลือร้อยละ 23.4 ไม่แน่ใจ 3) โทรทัศน์ขณะนี้ “ไม่ถูกแทรกแซง” จากระบบราชการ พบว่า ร้อยละ 16.6 ระบุมั่นใจ อีกร้อยละ 57.8 ระบุนั่นใจ และที่เหลือร้อยละ 25.6 ไม่แน่ใจ 4) โทรทัศน์ขณะนี้ “มีจุดยืนรักษาผลประโยชน์” ของประชาชนอย่างแท้จริง พบว่า ร้อยละ 18.7 ระบุมั่นใจ อีกร้อยละ 57.5 ระบุนั่นใจ และที่เหลือร้อยละ 23.8 ไม่แน่ใจ และ 5) โทรทัศน์ขณะนี้ “จะเป็นที่ฟังได้” เมื่อประชาชนถูกรังแก/เอาเปรียบ พบว่า ร้อยละ 28.1 ระบุมั่นใจ อีกร้อยละ 48.6 ระบุนั่นใจ และที่เหลือร้อยละ 23.4 ไม่แน่ใจ

ส่วนความคิดเห็นต่อการที่ประเทศไทยควรมีสถานีโทรทัศน์สาธารณะ ซึ่งเป็นอิสระ ไม่ถูกแทรกแซงโดยนักการเมืองและกลุ่มธุรกิจนั้น พบว่า ร้อยละ 69.3 ระบุดูเห็นด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลต่างๆ ได้แก่ ประชาชนจะได้รับข่าวสารที่เป็นจริง ตรงไปตรงมา ประชาชนมีสิทธิรับรู้ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เป็นต้น อีกร้อยละ 4.8 ระบุนั่นใจด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลต่างๆ ได้แก่ มีสถานีโทรทัศน์หลายสถานีแล้ว สั้นเปลืองงบประมาณโดยใช้เหตุ เป็นต้น และที่เหลือร้อยละ 25.9 ไม่มีความเห็น

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบหรือคุณสมบัติของสถานีโทรทัศน์สาธารณะ หากมีการก่อตั้งขึ้น ผลสำรวจในประเด็นต่างๆ มีดังนี้ 1) เป็นสถานีโทรทัศน์ที่ประชาชนรับชมได้โดยไม่ต้องจ่ายค่าสมาชิกและสามารถรับชมได้ทั่วประเทศ (คล้ายฟรีทีวี) พบว่า ร้อยละ 82.0 ระบุดูเห็นด้วย อีกร้อยละ 4.7 ระบุนั่นใจด้วย และที่เหลือร้อยละ 13.3 ไม่มีความเห็น 2) เน้นผลิตรายการที่มีคุณภาพสูง เช่น ข่าว สถานการณ์ปัจจุบัน สารคดี รายการเพื่อเด็ก / ครอบครัว การพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า ร้อยละ 89.4 ระบุดูเห็นด้วย อีกร้อยละ 3.6 ระบุนั่นใจด้วย และที่เหลือร้อยละ 7.0 ไม่มีความเห็น 3) เน้นมาตรฐานการผลิตรายการโดยเน้นหลักจริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า ร้อยละ 58.6 ระบุดูเห็นด้วย อีกร้อยละ 2.6 ระบุนั่นใจด้วย และที่เหลือร้อยละ 8.6 ไม่มีความเห็น 4) เปิดโอกาสให้ประชาชนในวงกว้างเข้ามาร่วมรับผิดชอบดูแลคุณภาพรายการ พบว่า ร้อยละ 79.3 ระบุดูเห็นด้วย อีกร้อยละ 6.9 ระบุนั่นใจด้วย และที่เหลือร้อยละ 13.8 ไม่มีความเห็น และ 5) มีการสำรวจเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ชมและประชาชนอย่างต่อเนื่อง พบว่า ร้อยละ 87.8 ระบุดูเห็นด้วย อีกร้อยละ 3.9 ระบุนั่นใจด้วย และที่เหลือร้อยละ 8.3 ไม่มีความเห็น

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะ ผลสำรวจในประเด็นต่างๆ มีดังนี้ 1) ปฏิรูปช่อง 11 ให้เป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะ พบว่า ร้อยละ 55.7 ระบุดูเห็นด้วย อีกร้อยละ 18.9 ระบุนั่นใจด้วย และที่เหลือร้อยละ 25.4 ไม่มีความเห็น 2) ปฏิรูปช่อง “ทีไอทีวี” ให้เป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะ พบว่า ร้อยละ 57.9 ระบุดูเห็นด้วย อีกร้อยละ 18.4 ระบุนั่นใจด้วย และที่เหลือร้อยละ 23.7 ไม่มีความเห็น และ 3) ลงทุนจัดตั้งสถานีโทรทัศน์

สาธารณะชนใหม่ (ประมาณ 3,200–3,400 ล้านบาท) พบว่า ร้อยละ 35.0 ระบุเห็นด้วย อีกร้อยละ 34.3 ระบุไม่เห็นด้วย และที่เหลือร้อยละ 30.7 ไม่มีความเห็น

ส่วนกลุ่มบุคคลต่างๆ ที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้เข้ามาเป็นคณะผู้บริหารสถานีโทรทัศน์สาธารณะ หากมีการจัดตั้งขึ้นใน 5 อันดับแรก มีดังนี้ 1) นักวิชาการหรือสารมวลชน (ร้อยละ 65.0) 2) อาจารย์ / นักวิชาการ (ร้อยละ 44.2) 3) ผู้แทนเครือข่ายครอบครัว (ร้อยละ 27.3) 4) ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม (ร้อยละ 23.6) และ 5) ผู้แทนลูกจ้าง / แรงงาน (ร้อยละ 19.2)

เมื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับวิธีการจัดหารายได้ เพื่อนำมาใช้ดำเนินงานของสถานีโทรทัศน์สาธารณะ ผลสำรวจในประเด็นต่าง ๆ มีดังนี้ 1) จัดสรรมาจากงบประมาณของรัฐ พบว่า ร้อยละ 59.2 ระบุเห็นด้วย อีกร้อยละ 19.1 ระบุไม่เห็นด้วย และที่เหลือร้อยละ 21.7 ไม่มีความเห็น 2) แบ่งมาจากรายได้ของสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น ๆ พบว่า ร้อยละ 48.9 ระบุเห็นด้วย อีกร้อยละ 22.5 ระบุไม่เห็นด้วย และที่เหลือร้อยละ 28.6 ไม่มีความเห็น 3) รายได้จากภาษีโฆษณาผลิตภัณฑ์จรรยาบรรณ พบว่า ร้อยละ 66.7 ระบุเห็นด้วย อีกร้อยละ 10.6 ระบุไม่เห็นด้วย และที่เหลือร้อยละ 23.7 ไม่มีความเห็น 4) นำมาจากการเก็บภาษีของสื่อบันเทิง (เช่น หนังสือ ละคร ฯลฯ) พบว่า ร้อยละ 69.6 ระบุเห็นด้วย อีกร้อยละ 12.0 ระบุไม่เห็นด้วย และที่เหลือร้อยละ 18.4 ไม่มีความเห็น 5) เก็บภาษีจากสินค้าอภยมนุษย์ (เช่น เหล้า บุหรี่ หวย บอลัน) พบว่า ร้อยละ 77.4 ระบุเห็นด้วย อีกร้อยละ 10.3 ระบุไม่เห็นด้วย และที่เหลือร้อยละ 12.3 ไม่มีความเห็น 6) นำมาจากการเก็บภาษีค่าเช่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้า ประปา พบว่า ร้อยละ 30.3 ระบุเห็นด้วย อีกร้อยละ 48.6 ระบุไม่เห็นด้วย และที่เหลือร้อยละ 21.2 ไม่มีความเห็น 7) เก็บค่าบริการเฉพาะจากบ้านที่เปิดรับโทรทัศน์สาธารณะ พบว่า ร้อยละ 24.8 ระบุเห็นด้วย อีกร้อยละ 54.8 ระบุไม่เห็นด้วย และที่เหลือร้อยละ 20.4 ไม่มีความเห็น และ 8) รับเงินบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา พบว่า ร้อยละ 59.9 ระบุเห็นด้วย อีกร้อยละ 18.1 ระบุไม่เห็นด้วย และที่เหลือร้อยละ 22.0 ไม่มีความเห็น ทั้งนี้ จากผลสำรวจยังพบอีกว่า ตัวอย่างร้อยละ 9.7 ระบุพร้อมจะบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนสถานีโทรทัศน์สาธารณะ ซึ่งคิดเป็นมูลค่า โดยเฉลี่ยเป็นจำนวน 583.59 บาท

ด้านความเชื่อมั่นต่อบุคคลหรือสถาบันในการที่จะผลักดันให้มีสถานีโทรทัศน์สาธารณะอย่างจริงจัง ผลการสำรวจในประเด็นต่าง ๆ มีดังนี้ 1) นายกรัฐมนตรี (พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์) พบว่า ร้อยละ 31.0 ระบุเชื่อมั่น อีกร้อยละ 36.6 ระบุไม่เชื่อมั่น และที่เหลือร้อยละ 32.4 ไม่มีความเห็น 2) คณะรัฐมนตรี (ในรัฐบาลพลเอกสุรยุทธ์) พบว่า ร้อยละ 37.2 ระบุเชื่อมั่น อีกร้อยละ 39.2 ระบุไม่เชื่อมั่น และที่เหลือร้อยละ 33.6 ไม่มีความเห็น 3) ประธาน คมช. (พลเอกสนธิ บุญยรัตกลิน) พบว่า ร้อยละ 28.2 ระบุเชื่อมั่น สักร้อยละ 37.9 ระบุไม่เชื่อมั่น และที่เหลือร้อยละ 33.9 ไม่มีความเห็น 4) คณะบุคคลใน คมช. พบว่า ร้อยละ 23.2 ระบุเชื่อมั่น อีกร้อยละ 39.5 ระบุไม่เชื่อมั่น และที่เหลือร้อยละ 37.3 ไม่มีความเห็น 5) สภาวาระรัฐธรรมนูญ พบว่า ร้อยละ 28.4 ระบุเชื่อมั่น อีกร้อยละ 33.5 ระบุไม่เชื่อมั่น และที่เหลือร้อยละ 38.1 ไม่มีความเห็น 6) สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พบว่า ร้อยละ 28.5 ระบุเชื่อมั่น อีกร้อยละ 32.6 ระบุไม่เชื่อมั่น และที่เหลือร้อยละ 38.9 ไม่มีความเห็น 7) ข้าราชการ พบว่า ร้อยละ 22.4 ระบุเชื่อมั่น อีกร้อยละ

40.4 ระบุไม่เชื่อมั่น และที่เหลือร้อยละ 37.2 ไม่มีความเห็น 8) ผู้นำความคิดในสังคมพบว่า ร้อยละ 32.9 ระบุเชื่อมั่น อีกร้อยละ 31.3 ระบุไม่เชื่อมั่น และที่เหลือร้อยละ 35.8 ไม่มีความเห็น 9) สื่อมวลชนพบว่า ร้อยละ 44.1 ระบุเชื่อมั่น อีกร้อยละ 24.2 ระบุไม่เชื่อมั่น และที่เหลือร้อยละ 31.7 ไม่มีความเห็น และ 10) นักธุรกิจพบว่า ร้อยละ 26.3 ระบุเชื่อมั่น อีกร้อยละ 37.2 ระบุไม่เชื่อมั่น และที่เหลือร้อยละ 36.5 ไม่มีความเห็น

ส่วนความเชื่อว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันจะสามารถจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะได้สำเร็จนั้น พบว่า ร้อยละ 17.4 ระบุเชื่อว่าจะทำได้สำเร็จ อีกร้อยละ 32.5 ระบุเชื่อว่าจะไม่สำเร็จ และที่เหลือร้อยละ 50.1 ไม่มีความเห็น

สำหรับข้อเสนอแนะในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะที่กลุ่มตัวอย่างระบุมาใน 5 อันดับแรก มีดังนี้ 1) ควรมีความเป็นกลาง ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มต่างๆ (ร้อยละ 33.2) 2) ควรเสนอข่าวสารที่ถูกต้อง ตรงความเป็นจริง ทันเหตุการณ์ (ร้อยละ 29.7) 3) ควรนำเสนอรายการ เนื้อหาสาระที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม (ร้อยละ 27.1) 4) ควรให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นผ่านทางรายการต่างๆ (ร้อยละ 26.6) และ 5) ควรมีอิสระในการทำงาน ไม่ถูกแทรกแซง ไม่เกรงอิทธิพลของกลุ่มต่างๆ (ร้อยละ 20.5)

โปรดพิจารณารายละเอียดของโครงการสำรวจ

วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อสำรวจพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของประชาชน
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์สาธารณะในประเด็นต่างๆ
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มที่สนใจศึกษาในหัวข้อเรื่องนี้อย่างกว้างลึกที่เรลไ

ระเบียบวิธีการดำเนินโครงการ

โครงการสำรวจภาคสนามของศูนย์วิจัยเอแบค ขวัญธรรมทางสังคม มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เรื่อง "ขบวนการเคลื่อนไหวของประชาชนเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์สาธารณะ : กรณีศึกษาประเทศไทย 18-60 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งดำเนินโครงการสำรวจในระหว่างวันที่ 27-29 มีนาคม 2550

ประเภทของการสำรวจวิจัยครั้งนี้ คือ การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

กลุ่มประชากรเป้าหมาย คือ ประชากรอายุ 18-60 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร

เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มเชิงชั้นภูมิหลายชั้น และกำหนดลักษณะของตัวอย่างไม่ให้สอดคล้องกับประชากรเป้าหมายจากการทำสำมะโน

ขนาดตัวอย่างที่ทำการสำรวจ จำนวน 1,207 ตัวอย่าง

ช่วงความเชื่อมั่นอยู่ในระดับร้อยละ 95 ช่วงระดับขอบเขตความคลาดเคลื่อนจากการกำหนดขนาดตัวอย่างอยู่ที่ 1/ ร้อยละ 5

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม

วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล คือ การสัมภาษณ์

หลักฐานที่ คณะผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของสมมุติฐานของภาคสนาม มีก่อนนี้ดังนี้ ตารางคำไข่มุก

คณะผู้วิจัย

ดร.นพดล กรรณิกา ผู้ชำนาญการศูนย์วิจัยและ นวัตกรรมทางสังคม และหัวหน้า
โครงการวิจัย
นายอนุเศรษฐ์ สารพรหม ผู้ช่วยหัวหน้าโครงการวิจัย นางศรีสุดา บุญเยี่ยม หัวหน้างานสถิติและ
ข้อมูล
นางสาวสิวันพร เจริญพงษ์พันธุ์ นักสถิติ นางสาวอณิลา เลิศภาคร นักสถิติ นายธีรเมธ อยรรุ่งจัดมี
ผู้แทนนักวิจัย
นางสาวอรพินท์ พงษ์ประเสริฐ ผู้ช่วยนักวิจัยและผู้ดูแลที่สถานภาคสนาม นางสาว สุภาภรณ์ เป้าเทศ
เลขาวิชาการโครงการ
พร้อมด้วย นักสถิติ นักวิจัย พนักงานเก็บข้อมูล และพนักงานประมวลผลข้อมูล จำนวน 80 คน

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง

จากการพิจารณาเลือกและคัดเลือกตามตัวอย่างวิจัยของ 20.9 ระบุเป็นหญิง โยงและร้อยละ
39.1 ระบุเป็นชาย ตัวอย่างร้อยละ 44.2 ระบุสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า ร้อยละ
27.5 ระบุสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ร้อยละ 6.9 ระบุสำเร็จการศึกษาระดับ
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และ 21.4 ร้อยละ 5.1 ระบุปริญญาตรีหรือสูงกว่า

ตัวอย่างร้อยละ 4.6 ระบุอาชีพ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 12.7 ระบุ ลูกจ้าง/พนักงาน
บริษัท ร้อยละ 26.6 ระบุค้าขายทั่วไป/รายวัน ร้อยละ 19.7 ระบุรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 2.6 ระบุ เจ้าของงาน/
กิจการของตนเองครัว ร้อยละ 0.2 ระบุ เกษตรกร ร้อยละ 0.8 วิชาชีพอิสระเฉพาะทางเช่น แพทย์ ทนาย ฯลฯ
ร้อยละ 8.6 ระบุ ผู้ประกอบการ/เจ้าของกิจการ ร้อยละ 5.2 ระบุ แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ ร้อยละ 12.2 ระบุ
นักเขียน/นักเขียน ร้อยละ 0.0 ระบุ อ่างงาน และอื่นๆ ร้อยละ 0.6 ระบุ ที่อื่น ๆ

โปรไฟล์การณาประเด็นสำคัญที่ค้นพบ

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุประเภทของรายการโทรทัศน์ที่สนใจติดตามชม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่สนใจติดตามชม	ค่าร้อยละ
1	ข่าวประจำวัน	62.1
2	ละคร	51.6
3	ตลก	35.8
4	เพลง / มิวสิควิดีโอ	55.2
5	สารคดีท่องเที่ยว	52.0
6	ข่าวเช้า / ข่าวเที่ยง	50.4
7	วาไรตี้ / ทอล์กโชว์	29.2
8	กีฬา	26.2
9	เกมโชว์	27.8
10	สนทนา / วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน	26.7
11	ภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่องยาว	19.9
12	สารคดีไทย	19.7
13	สารคดีต่างประเทศ	19.0
14	รายการอาหาร	17.5
15	แฟชั่น	16.0
16	การ์ตูน	15.4
17	ภาพยนตร์ไทยเรื่องสั้น	12.0
18	จัดสวน / แต่งบ้าน	9.6
19	รวมบอล / เกมบอล	6.5
20	ไม่ชอบดูรายการประเภทใดเป็นพิเศษ	3.1

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความพอใจของชาวสวททงโทรทัศน์ที่มีอยู่ในขณะนี้ในประเด็นต่างๆ

ลำดับที่	ประเด็น	ความพอใจ			รวม
		พึงพอใจ	ไม่พึงพอใจ	ไม่แน่ใจ	
1	ให้ความบันเทิง	76.1	13.4	10.5	100.0
2	ให้สาระความรู้ที่ไม่ไร้ประโยชน์	56.0	33.6	10.5	100.0
3	ให้ข่าวสารต่างประเทศด้านเมืองไทยที่สนใจติดตามชม	43.2	39.8	17.0	100.0
4	เปิดโอกาสให้เด็กไทยแข่งขันด้านวิชาการกับเด็กต่างชาติ	30.8	47.6	21.6	100.0
5	ให้ข่าวสารต่างประเทศเร็วทันเหตุการณ์เกิดเหตุฉุกเฉิน	56.5	32.4	11.1	100.0
6	เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางต่างๆ	39.8	45.8	14.4	100.0

ตารางที่ 3 คำวิพากษ์ของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ที่มีอยู่ในขณะนั้นในประเด็นต่าง ๆ

ลำดับที่	ประเด็น	ความมั่นใจ			รวม
		มั่นใจ	ไม่มั่นใจ	ไม่แน่ใจ	
1	โทรทัศน์ขณะมี "ไม่ถูกแทรกแซง" จากอิทธิพลของสภาประชาชนต่างจังหวัด	12.7	64.1	22.8	100.0
2	โทรทัศน์ขณะมี "ไม่ถูกแทรกแซง" จากอิทธิพลของนักการเมือง	12.7	64.1	22.8	100.0
3	โทรทัศน์ขณะมี "ไม่ถูกแทรกแซง" จากรัฐบาลทหาร	16.6	57.5	25.8	100.0
4	โทรทัศน์ขณะมี "มีจุดยืนรักษามารยาทยศยศ" ของประชาชนอย่างแท้จริง	18.7	57.1	23.8	100.0
5	โทรทัศน์ขณะมี "จะไปในที่ที่รับได้" เมื่อประชาชนถูกรังแก/เอาเปรียบ	28.1	45.1	23.4	100.0

ตารางที่ 4 คำวิพากษ์ของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นต่อการที่ประเทศไทยควรมีสถานีโทรทัศน์สาธารณะ

ซึ่งเป็นอิสระ ไม่ถูกแทรกแซงโดยนักการเมืองและกลุ่มธุรกิจ

ลำดับที่	ความคิดเห็นของตัวอย่าง	ค่าวิพากษ์
1	ดีอยู่แล้ว โดยที่ค่าได้เห็นเหตุผลต่างๆ ได้มาก ประเทศจะได้รักษาเกียรติที่เป็นจริง ตรงไปตรงมา ประชาชนมีสิทธิ์รับรู้ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เป็นต้น	68.5
2	ไม่เห็นด้วย โดยที่ค่าได้ให้เหตุผลต่างๆ ได้มาก มีสถานีโทรทัศน์หลายสถานีแล้ว เห็นผลลบมากกว่าผลบวก เห็นด้วย เป็นต้น	4.6
3	ไม่มีควรมีเห็น	25.5
	รวมทั้งสิ้น	100.0

ตารางที่ 5 คำวิพากษ์ของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบหรือคุณสมบัติของสถานีโทรทัศน์

สาธารณะในประเด็นต่างๆ หากมีการก่อตั้งขึ้น

ลำดับที่	รูปแบบหรือคุณสมบัติของสถานีโทรทัศน์สาธารณะ	ความคิดเห็น			รวม
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น	
1	เป็นสถานีโทรทัศน์ที่ประชาชนทั่วไปไม่ต้องจ่ายค่าสมาชิกและสามารถรับชมได้ทั่วประเทศ (คล้ายฟรีทีวี)	88.0	1.0	15.5	100.0
2	เน้นผลิตรายการที่มีคุณภาพสูงเช่น ข่าว รายการที่มีประโยชน์ รายการเพื่อเด็ก / รายการเชิงการพัฒนาคulture ชีวิต	89.4	8.5	7.0	100.0
3	มีมาตรฐานการผลิตรายการได้สูงเช่น ลักษณะรายการ และความบันเทิงครบถ้วน	88.6	2.5	8.8	100.0
4	เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมร่วมผลิตหรือเสนอแนะรายการ	78.8	0.5	18.6	100.0

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์
สาธารณะ

ลำดับที่	แนวทางการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะ	ความคิดเห็น			รวม
		เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่มี ความเห็น	
1	ผู้รับช่อง 11 ให้เป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะ	55.7	17.8	26.4	100.0
2	ผู้รับช่อง "ฟรีทีวี" ให้เป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะ	57.9	18.4	23.7	100.0
3	ลงทุนจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะขึ้นใหม่ (ประมาณ 2,200-3,400 ล้านบาท)	35.0	54.3	50.7	100.0

ตารางที่ 7 ค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่ต้องการให้เข้ามาเป็นคณะผู้บริหาร
สถานีโทรทัศน์

สาธารณะ หากมีการจัดตั้งขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	กลุ่มบุคคล	ค่าร้อยละ
1	นักวิทยาศาสตร์สารสนเทศ	65.0
2	อาจารย์ / นักวิชาการ	41.2
3	ผู้แทนเครือข่ายครอบครัว	27.8
4	ผู้ต้องโอกาสทางสังคม	23.6
5	ผู้แทนลูกจ้าง / แรงงาน	19.2
6	ตัวแทนองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO)	18.8
7	ชนภาคกลาง	16.5
8	นักธุรกิจ	16.1
9	ผู้พิพากษา	14.9
10	ข้าราชการพลเรือน	14.5
11	ทหาร / ตำรวจ	9.2
12	นักการเมือง	9.0

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดหารายได้ เพื่อนำมาใช้
ดำเนินงานของ

สถานีโทรทัศน์สาธารณะ

ลำดับที่	วิธีการจัดหารายได้	ความคิดเห็น			รวม
		เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่มี ความเห็น	
1	จัดสรรมาจากงบประมาณของรัฐ	59.2	19.1	21.7	100.0
2	แบ่งมาจากรายได้ของสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ	49.9	22.5	28.6	100.0
3	รายได้จากการโฆษณาและทางสื่อบริการของรัฐกิจ	63.7	10.6	23.7	100.0
4	นำจากการเก็บภาษีของสื่ออื่นทั้ง (เช่น ภาษี สุรา ฯลฯ)	69.6	12.0	18.4	100.0
5	เก็บภาษีจากสินค้าขายสุรา (เช่น เหล้า บุหรี่ หอย ป่น)	77.4	10.9	12.3	100.0

๖	นำมาจากการเก็บภาษีค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้า ประปา	80.8	48.5	21.2	100.0
7	เก็บค่าบริการและค่าธรรมเนียมที่เปิดให้บริการที่ศูนย์สาธารณะ	21.8	54.8	20.4	100.0
8	รับเงินบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา	53.9	16.1	22.0	100.0

โดยตัวอย่างร้อยละ ๑-7 ระบุพร้อมกระบวนบัญชีเพื่อสับสนมสถานีโทรทัศน์สาธารณะ ซึ่งคิดเป็นมูลค่าโดยเฉลี่ยจำนวน 588.89 บาท

ตารางที่ ๙ คำร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเชื่อมั่นต่อบุคคลหรือสถาบันในการที่จะผลักดันให้มีสถานีโทรทัศน์สาธารณะอย่างจริงจัง

ลำดับที่	บุคคลหรือสถาบัน	ความเชื่อมั่น			รวม
		เชื่อมั่น	ไม่เชื่อมั่น	ไม่มีความเห็น	
1	นเรศวรรัตนธานี (พระเอกสุรยุทธ์ วัฒนศักดิ์)	31.0	38.8	30.4	100.0
2	คณะรัฐมนตรี (โยธินัฐบาลพลเอกสุรยุทธ์)	27.2	39.2	33.8	100.0
3	ประชาชน มทบ. (พลเอกสนธิ บุญวิรัตน์)	25.2	37.9	36.9	100.0
4	คณะทูตไทย มทบ.	25.2	39.4	35.5	100.0
5	สภาราชรัฐธรรมนุญ	25.1	33.5	35.1	100.0
6	สถานีดับเพลิงแห่งชาติ	25.5	32.6	35.9	100.0
7	ข้าราชการ	22.4	40.4	37.2	100.0
8	ผู้นำความคิด/สังคม	12.9	31.5	55.6	100.0
9	สื่อมวลชน	44.1	24.2	31.7	100.0
10	นักธุรกิจ	25.3	37.2	37.5	100.0

ตารางที่ 10 คำร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเชื่อว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันจะสามารถจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะได้สำเร็จ

ลำดับที่	ความเชื่อของตัวอย่าง	คำร้อยละ
1	คิดว่าจะทำได้สำเร็จ	17.4
2	เชื่อว่าไม่สำเร็จ	32.5
3	ไม่มีความเห็น	50.1
	รวมทั้งสิ้น	100.0

ตารางที่ 11 คำร้อยละของตัวอย่างที่ระบุข้อเสนอแนะในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะ

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะ	คำร้อยละ
1	ควรมีคณะกรรมการ ไม่ผูกขาดโดยนักพิชิตของกลุ่มต่างๆ	35.2
2	ควรแยกหน่วยงานที่ถูกต้อง ตรงตามภารกิจ ทิศทางธุรกิจ	29.7
3	ควรมีข้อเสนอแนะ/เนื้อหาสาระที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม	27.1
4	ควรมีให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นผ่านทางรายการต่างๆ	26.6
5	ควรมีอิสระในการทำงาน ไม่ผูกขาดคนเฉพาะ ไม่เกรงอิทธิพลของกลุ่มต่างๆ	20.5

6	ควรมีข้อเสนอรายการที่หลากหลาย ครบทั้งสาระและบันเทิง	15.3
7	ควรมี ข้อเสนอรายการที่สอดคล้องกับวัยต่างๆ โฉมสังคม หรือวิถีใจใส. เฉลี่ยต่ำ ๆ	6.1
8	ควรมีให้รายการฟรี โดยไม่เสียค่าสมาชิก หรือค่าชมฟรี	4.8
9	ควรมีจรรยาบรรณหรือสื่อมวลชนที่มีในการดำเนินงาน	3.9
10	ให้เป็นเรื่องของเอกชน	3.5

ตารางที่ 12 คำวิพากษ์ของตัวผู้ทรงที่ระบุความมั่นใจที่มีต่อผลงานโทรทัศน์ที่มีอยู่ในขณะนี้อยู่ประเด็นต่าง ๆ

(จำนวนตามการสังเกตพรรคการเมือง)

ลำดับที่	ประเด็น	การสังเกตพรรคการเมือง			
		พรรคไทยรักไทย	พรรคอื่น ๆ	ไม่สังเกตพรรคใด	
1	โทรทัศน์ในช่วงนี้ “ไม่ถูกแทรกแซง” จากสื่อมวลชนประเภทวิทยุทางธุรกิจ ความมั่นใจ	มั่นใจ	17.6	16.7	11.9
		ไม่มั่นใจ	57.7	64.1	63.3
		ไม่สนใจ	24.7	19.2	22.8
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
2	โทรทัศน์ในช่วงนี้ “ไม่ถูกแทรกแซง” จากนักวิชาการนักการเมือง ความมั่นใจ	มั่นใจ	10.8	18.4	12.3
		ไม่มั่นใจ	59.1	61.7	64.7
		ไม่สนใจ	30.1	19.7	23.0
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
3	โทรทัศน์ในช่วงนี้ “ไม่ถูกแทรกแซง” จากสถาบันราชการ ความมั่นใจ	มั่นใจ	19.4	17.1	16.3
		ไม่มั่นใจ	50.5	57.9	59.0
		ไม่สนใจ	30.1	25.0	24.7
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
4	โทรทัศน์ในช่วงนี้ “มีจุดบกพร่องจากประชาชน” ของประชาชนเองบางส่วน ความมั่นใจ	มั่นใจ	27.1	17.1	18.0
		ไม่มั่นใจ	48.4	57.9	58.7
		ไม่สนใจ	24.3	25.0	23.3
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
5	โทรทัศน์ในช่วงนี้ “จะเห็นที่ขังได้” เมื่อประชาชนดูขังนักโทษการเมือง ความมั่นใจ	มั่นใจ	30.5	35.5	27.5
		ไม่มั่นใจ	39.0	46.1	49.7
		ไม่สนใจ	30.5	18.4	22.8
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 13 คำวิพากษ์ของตัวกลางที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะ
(จำแนกตามการสังกัดพรรคการเมือง)

ลำดับที่	แนวทางการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะ	การสังกัดพรรคการเมือง			
		พรรคไทยรักไทย	พรรคอื่น ๆ	ไม่สังกัดพรรคใด	
1	1. รัฐบาลต้อง "ให้" เป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	53.6	55.8	56.2
		ไม่เห็นด้วย	23.7	23.4	18.3
		ไม่มีความเห็น	22.7	20.8	25.5
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
2	1. รัฐบาลต้อง "ซื้อ" เป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	55.7	59.0	58.7
		ไม่เห็นด้วย	20.6	17.9	18.4
		ไม่มีความเห็น	23.7	23.1	22.9
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
3	หาทุนจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะขึ้นใหม่ (ประมาณ ๗,200-8,400 ล้านบาท) ความคิดเห็น	เห็นด้วย	36.8	41.6	34.2
		ไม่เห็นด้วย	31.6	29.8	35.6
		ไม่มีความเห็น	31.6	28.6	30.2
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 14 ค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเชื่อมั่นต่อบุคคลหรือสถาบันในการที่จะผลักดันให้มี
สถานีโทรทัศน์สาธารณะ
ลงผังจริงจริง (จำนวนกตามการสังกัดพรรคการเมือง)

ลำดับที่	บุคคลหรือสถาบัน		การสังกัดพรรคการเมือง		
			พรรคไทยรักไทย	พรรคอื่น ๆ	ไม่สังกัดพรรคใด
1	เกษตรวิฑูรย์ (พ.ต.ท.สุรยุทธ์ จุลานนท์) ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	16.9	40.2	31.6
		ไม่เชื่อมั่น	48.4	32.5	35.8
		ไม่มีความเห็น	34.7	27.3	32.6
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
2	คณะรัฐมนตรี (ในรัฐบาล พ.ต.ท.สุรยุทธ์) ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	16.0	39.5	27.5
		ไม่เชื่อมั่น	45.7	31.6	39.1
		ไม่มีความเห็น	38.3	28.9	33.4
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
3	ประธาน คสช. (พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน) ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	16.9	37.6	28.8
		ไม่เชื่อมั่น	46.3	28.6	37.7
		ไม่มีความเห็น	36.8	33.8	33.5
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
4	คณะกฤษฎีกา ค.ช. ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	19.1	32.5	23.0
		ไม่เชื่อมั่น	42.6	35.0	39.6
		ไม่มีความเห็น	38.3	32.5	37.4
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
5	สภาผู้แทนราษฎร ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	25.5	43.8	27.7
		ไม่เชื่อมั่น	35.1	31.8	34.2
		ไม่มีความเห็น	39.4	34.0	38.1
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
6	สภาผู้แทนราษฎร ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	23.4	42.8	28.1
		ไม่เชื่อมั่น	35.1	23.4	33.2
		ไม่มีความเห็น	41.5	33.8	38.7
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
7	ข้าราชการ				

	ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	20.7	36.5	21.5
		ไม่เชื่อมั่น	40.2	35.1	40.8
		ไม่มีความเห็น	39.1	28.4	37.7
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 14 (ต่อ) ค่าร้อยละของตัวชี้วัดที่ระบุความเชื่อมั่นต่อบุคคลหรือสถาบันในการที่จะผลักดันให้มีสถานีโทรทัศน์

สาธารณะอย่างจริงจัง (จำแนกตามการสังกัดพรรคการเมือง)

ลำดับที่	บุคคลหรือสถาบัน		การสังกัดพรรคการเมือง		
			พรรคไทยรักไทย	พรรคอื่น ๆ	ไม่สังกัดพรรคใด
8	ผู้นำความดีใจเชิงลบ ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	34.4	44.8	32.4
		ไม่เชื่อมั่น	33.3	27.6	31.2
		ไม่มีความเห็น	32.3	27.6	36.4
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
9	สื่อมวลชน ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	47.9	58.4	43.0
		ไม่เชื่อมั่น	24.4	22.1	24.3
		ไม่มีความเห็น	27.7	19.5	32.7
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
10	นักธุรกิจ ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	32.8	40.8	25.6
		ไม่เชื่อมั่น	44.6	34.2	36.8
		ไม่มีความเห็น	32.6	25.0	37.6
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 15 ค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเชื่อว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันจะสามารถจัดตั้งสถานีโทรทัศน์สาธารณะได้สำเร็จ (จำแนกตามการสังกัดพรรคการเมือง)

ลำดับที่	ความเห็นของตัวอย่าง	การสังกัดพรรคการเมือง		
		พรรคไทยรักไทย	พรรคอื่น ๆ	ไม่สังกัดพรรคใด
1	เชื่อว่าทำได้สำเร็จ	14.1	25.6	16.9
2	เชื่อว่าไม่สำเร็จ	45.7	34.6	31.3
3	ไม่มีความเห็น	40.2	39.8	51.8
	รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 16 ค่าวิกฤตของตัวบ่งชี้ระดับความเชื่อมั่นต่อบุคคลหรือสถาบันในการที่จะผลักดันให้มี
สภาพมีโทษทัณฑ์สาธารณะ
ลงโทษจริงจริง (จำนวนกตามจุดกินทางการเมือง)

ลำดับที่	บุคคลหรือสถาบัน	จุดยืนทางการเมือง			
		เป็นฝ่ายสนับสนุน รัฐบาล	เป็นฝ่ายไม่ สนับสนุนรัฐบาล	ไม่อยู่ฝ่ายใด (หลังเรียก)	
1	นายกฯ อนุ. ชาติ (พล.ต.สุรยุทธ์ จุลานนท์) ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	48.0	19.6	29.3
		ไม่เชื่อมั่น	26.4	55.4	37.1
		ไม่มีความเห็น	25.6	25.0	33.6
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
2	คณะรัฐมนตรี (น.รีสุภาภรณ์ พล.ต.สุรยุทธ์) ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	42.1	16.1	23.7
		ไม่เชื่อมั่น	31.0	57.1	39.4
		ไม่มีความเห็น	26.9	26.8	34.9
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
3	ประธาน คมช. (พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน) ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	42.5	14.5	27.1
		ไม่เชื่อมั่น	26.7	60.0	38.2
		ไม่มีความเห็น	30.8	25.5	34.7
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
4	คณะบุคคลใน คณะ. ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	35.9	16.1	21.9
		ไม่เชื่อมั่น	28.2	64.3	39.8
		ไม่มีความเห็น	35.9	19.6	38.3
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
5	สภาผู้แทนราษฎร ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	49.0	14.0	26.4
		ไม่เชื่อมั่น	19.0	64.9	33.8
		ไม่มีความเห็น	32.0	21.1	39.8
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0
6	สภาผู้แทนราษฎร ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	43.9	12.3	27.4
		ไม่เชื่อมั่น	20.5	63.1	32.6
		ไม่มีความเห็น	35.6	24.6	40.0
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0

7	ข้าราชการ				
	ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	38.5	23.6	21.6
		ไม่เชื่อมั่น	37.5	52.8	40.1
		ไม่มีความเห็น	34.0	23.6	38.3
		รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0

ตารางที่ 16 (ต่อ) ค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเชื่อมั่นต่อบุคคลหรือผลงานในการที่จะผลักดันให้มี
สถานีโทรทัศน์สาธารณะ

ค่าทางจังหวัด (จำแนกตามจุดขึ้นทางการเมือง)

ลำดับที่	บุคคลหรือสถาบัน	จุดขึ้นทางการเมือง			
		เป็นฝ่ายสนับสนุน รัฐบาล	เป็นฝ่ายไม่ สนับสนุนรัฐบาล	ไม่อยู่ฝ่ายใด (หลังเขียน)	
8	ผู้นำความดีใจสังคม ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	46.2	26.6	31.5
		ไม่เชื่อมั่น	24.8	48.2	31.2
		ไม่มีความเห็น	29.0	25.0	37.8
	รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0	
9	สื่อมวลชน ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	55.2	38.1	42.9
		ไม่เชื่อมั่น	22.4	36.4	23.7
		ไม่มีความเห็น	22.4	25.5	33.4
	รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0	
10	ข้าราชการ ความเชื่อมั่น	เชื่อมั่น	34.0	32.1	25.0
		ไม่เชื่อมั่น	39.6	41.1	36.7
		ไม่มีความเห็น	26.4	26.8	38.3
	รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0	

ตารางที่ 17 ค่าร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเชื่อว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันจะสามารถจัดตั้งสถานีโทรทัศน์
สาธารณะได้สำเร็จ

(จำแนกตามจุดขึ้นทางการเมือง)

ลำดับที่	ความเชื่อของตัวอย่าง	จุดขึ้นทางการเมือง		
		เป็นฝ่ายสนับสนุน รัฐบาล	เป็นฝ่ายไม่ สนับสนุนรัฐบาล	ไม่อยู่ฝ่ายใด (หลังเขียน)
1	เชื่อว่าจะทำได้สำเร็จ	33.2	14.0	15.6
2	เชื่อว่าไม่สำเร็จ	28.8	61.4	31.5
3	ไม่มีความเห็น	39.0	24.6	52.9
	รวมทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0

ศูนย์วิจัยเอแบค นวัตกรรมทางสังคม มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

โทร. 0-2719-1550 หรือ 0-2719-1080 (www.abac-imba.com)